

EESTI SKAUT

EESTI SKAUTIDE MALEVA AJAKIRI

X. AASTAKÄIK

NR. 1

OKTOOBER 1930.

VÄLJAANDJA:
EESTI SKAUTIDE MALEVA PÄÄSTAAP
TOIMETUS:

VASTUTAV TOIMETAJA: K. TREFFNER
TEGEVTOIMETAJA: A. GRÖNBERG
TOIMETUSE LIIKMED: H. HAAMER, K. LIPPING,
V. KLIIMAND, H. TARI, R. TREU
TALITUS:

TARTUS, VALLIKRAAVI TÄN. 19.
ADDRESS: TARTU, POSTKAST 130.

Skautidjuhtide aastakoosolek

1. ja 2. novembril 1930. a.

Tallinnas, Realkoolis, Vabaduse puiestee 2

K A V A:

1. november

- kl. 11⁰⁰ Avamiskoosolek. Vaimulik laul ja palve. Avakõne Peavanem N. Kann'ilt. Juhatuse valimine. Tervitused. Pildistamine. Aruanded malevatest, „Eesti Skaudilt“ ja peastaabilt.
- kl. 14⁰⁰-16³⁰ Vaba aeg ja lõuna.
- 16³⁰ E.S.M. päevaküsimusi. Skm. H. Paalmann.
- 18⁰⁰ Jumalateenistus Toomkirikus õp. P. Kuusik.
- 20⁴⁵ Öhtusöök.

Pärast öhtusööki jutustusi vanemait skaudidjuhtidelt.

2. november

- kl. 09⁰⁰ Hommikusöök.
- 10⁰⁰ Referaat „Välis-tegevus“ n-skm. Rich. Treu.
- 11³⁰ Rühma koondus praktiliselt ja selle harutus. n-skm. E. Pavelson.
- 14⁰⁰-16⁰⁰ Lõuna.
- 16⁰⁰ Referaat. Mis on tarvis meie skautidel veel saavutada. skm.
- 17³⁰ Karja koondus praktiliselt ja selle harutus. [H. Michelson. Otsuste vastuvõtmine. Öhtune lõppkoosviibimine.

Eesti Skautide Maleva Peastaabi

ja skautide malevate esitajate ühine koosolek Tallinnas, 2. oktoobril s. a. otsustas:

1. Seisukoha võtmine K. L. poolt asutatavate „Noorte Kotkaste“ suhtes. Pikemas sõnavõtus ja ära kuulates kõigi esitatud malevate seisukohti, leiab Eesti Skautide Maleva Peastaap, et Eesti Skautide Maleva töötab endiselt iseseisvalt edasi. Noorte kotkaste peastaabile otsustatakse esineda soovivaldusega, vastuseks nende ettepanekule ühe segakomisjoni asjus, et skautide ja N. K. peastaabi vahel peetakse vahekordi selgitav koosolek.

2. Peetakse soovitavaks korraldada tänavune skaudidjuhtide aastakoosolek Tallinnas. Aastakoosoleku tehnilised tööd ja seltskondliku organiseerimise osa lubavad oma peale võtta Tallinna ja Nõmme skaudisõprade seitsid ja skautide malevad. Aastakoosoleku töökava ja loengute pidamist juhivad Tallinna ja Nõmme Skm. Kogu liikmed kontaktis Akadeemilise Skautide Seltsiga. Aastakoosoleku aeg määratakse kindlaks 1. ja 2. novembri peale.

3. „Eesti Skaudi“ suhtes otsustatakse k. s. esimese numbriga toimetamist korraldada peatoimetaja haiguse pärast teiste toimetuse liikmete ja asetäitjate kaasabil. Edaspidine küsimus tuleb kaalumisele järgmisel koosolekul.

4. Skautliste raamatute kirjastamise küsimuse lahendamiseks moodustatakse peastaabi poolt E. S. M. kirjastustoimkond koosseisus — N. Kann, H. Paalmann, B. Rautsman, Org ja Oja.

Helsinki, 14. X. 1930.

Eestin partiolehdhen toimitus,
Tartto.

Pyydän ystävällisesti lähettämään Teidän partiolehdhenne tämänvuoden alusta, postijälkivaatimuksella.

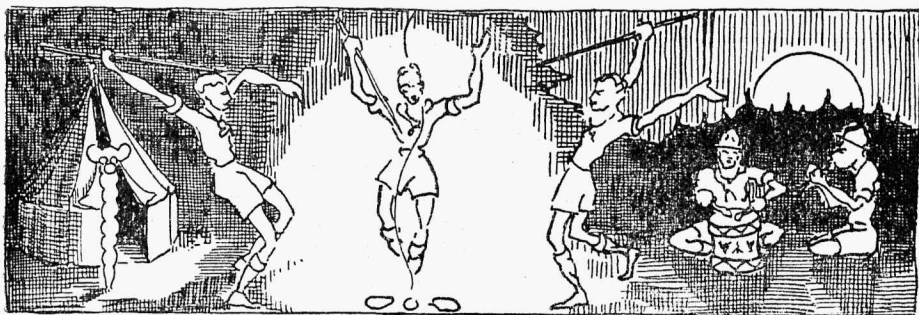
Jos Teillä on joku partiojärjestö joka on halukas meidän järjestön poikien haussa kirjeen vaihtoon niin voisi tehdä siitä minulle ilmoituksen?

Partiojärjestö Kalevan Pojat.

Johtaja Jussi Ritoniemi.

Helsinki.

Korkeannorenk. 10-b. 10

Naisaare õppelaager.

Oodetavam päev skautidel on see, mil minnakse laagrisse.

Skautide isa lord Baden-Powell ütleb: „50 nädalat laagri ettevalmistuseks ja 2 nädalat laagrit.“ Ettevalmistus laagri jaoks kestis aasta läbi, mil õpiti rohkem teoreetilisi teadmisi ja oskusi milliseid nüüd kasutama mindi.

Käesolev laager töötas kujuneda suuremaks nii poiste arvu kui ka õppuste poolest. Korraldusteks oli tarvilik varem väljasaata pioneersalk, eeltööde tegemiseks, milline asus teele 12. juulil keskpäeval aurik „Jaan Poskal“.

Kohale jõudes otsisime uut laagriplatsi, sest vana oli muutunud kõlbmatuks.

Ringi vaadates leidsimegi pea uue, mille tasandamiseks jändrikud, põõsad kõrvaldasime.

Pea kerkisid esimesed telgid ja osa skaute asusid kiirelt köögi juure tegevusesse. Pliidale ehitati mätastest ja kividest umbes $\frac{1}{2}$ m. kõrgune vall, sellele telliskividest küljed, millele asetati pliida raud, siis veel kors-ten ja nii oligi valmis suur 6. auguline pliit, mis suurepäraliselt täitis oma ülesannet.

Ettenähtud tööd tehtud ja söödud olime õhtul. Paar selli olid juba seadnud sisse raadio, ja Tallinnast võis kuulata, mis mürises. Enne magama minekut korraldati väike lõke, mis oli küllalt hoogne ning lõbus.

Voodeid ei jõutud veel ehitada ja nii magasime esimese öö maas.

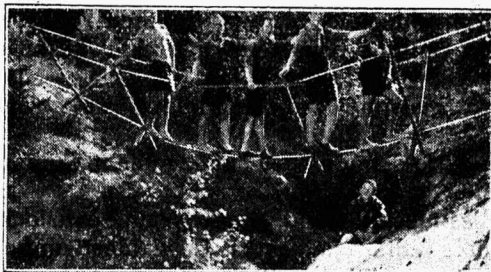
Kui pioneerid olid küllalt koduselt laagri sisse seadnud, võis asuda teiste vastuvõtmisele.

15. juulil kihas Tallinna sadamas „Jaan Poskal“ juba suurem hulk poisse, kes olid teel laagri igaüks oma isikliku varustusega, et lahkuda 2. nädalaks linna tolmuseilt tänavailt huvitavasse laagrisse. Minejaid oli mitmet liiki, kes varem olnud rühmalaagris, välismaa laagrites ja ka neid kes asusid sinna esimest korda. Laev sõitis Aegna saare kaudu, nii said poisid 2 tundi nautida ilusat meresõitu.

Sisu: Skaudijuhtide aastakoosoleku kava / Naisaare õppelaager / Rühma laager / Retk loomade valda / Mõnda õhuhiiglastest / Tema mõjupiirkond / Tallinna gaidide suvisest tegevusest / Pojad kaljul / Peatükk hundipoja juhtidele / Eesti meriskautide I. suurnõupidamine / Meriskautlus / Kuidas tellida „Eesti Skauti“ / Sporditeated / Skautide laulud / Kuidas valmistada pussi tuppe / Teated.

Naiassaarele jõudnud algas kiire kraami laadimine laevalt rongile. See kõik tehtud, skaudid otsa ja sõit läks laagrini, kus eraldi peatus, kraami maha võtmiseks. Vabastuti saabastest ja pluusidest ning varsti olid kõik 51 poissi tööle rakendatud. Esimeses järjekorras asuti juure toodud telkide püstitamisele. Telgid asetati nelinurkselt nii, et tee poolt külg oli vaba. Ei kulunudgi palju aega kui kõik kaksikümmend telki olid üleval. Signaali peale rivistati poisid, loeti ette I päevakäsk, määrati kindlaks laagri piirid, jaotati poisid telkidesse nind anti teada järgmise päeva töökava.

Nüüd asus igaüks oma telgi juure tööle. Kõik on ametis suures presentidest valmistatud majas (hiljem ristiti „linna öömajaks“); valmistati suur lava magamiseks kus võis ööbida tarbekorral kuni 30 poissi. Teised telgid olid väiksemad, 2. ja 4. poisi jaoks. Vahepeal oli kokkadelt valmistatud õhtusöök, einetati ja varsti mindi magama. Hommikul algas jälle elu signaaliga: võimeldi, pesti, ujuti, söödi ning asuti laagri ehitustööde jätkamisele. Püstitati lipumast, kaevati söögilaud, ehitati kõrge laagrivärv, vihmavarjud söögilauale, köögile jne. jne. Kõik oli jaotud

tööle nii, et igal pool oli asjatundjaid ja õppijaid esimest korda laagrisolijatest. Korraldati telgisessioone ja õhtuks oli laagril olemas juba õige ilme. Suuremad tööd lõpetatud võidi asuda õppuste juurde.

17. juulil oli laagri avamine ja salkade vahelise võistluse väljakulutamise. Lipp kerkib masti vägevate „Eestimaa mu isamaa“ helide saatel ja sellele järgneb päevakäsu ettelugemine. Laagri kavas oli ettenähtud iga päev peale hommikuste laagri korralduste ja ülevaatuse 2½ tundi õppust hommikupoole ja 1½ õhtupoole. Praktiliselt võeti läbi: esimese abi alalt: haigete transport, sidemed, murded. Pioneer alal: laagri köögid, laagri plaanid, silla ehitused: puu- ja nõörsild jne. jne. Signalisatsioonist: semafor, morse, leppemärgid, salakirjad jne. jne. Koka alal; toitude valmistamine. Peale nende erialade veel ilmakaared, kauguse määramine, tähelpanu, luuretegevus jne. Spordiks ja mängudeks oli iga päev 2 tundi aega. Saarel sai korraldud ka rännakud vana vene patareidele, tuletorni jne. Läbi sai viidud ka suurem luuremärg „kriminalistid ja kontrabandistid“ kahe poole vahel mis kestis pool päeva. Päeval oli ettenähtud ka tund aega skautlikkude tööde valmistamiseks.

Toidu valmistamine oli järjekorras iga salga käes. Poisid olid ülesseadnud nõudmise: söök pidi olema täpselt laual. Kui leiti, et mõni

Rühma laager.

N. M. K. Ü. skautrühma tegevusraamatust.

„Kus kohas ja millal peetakse rühma laager tänavu?“

Need küsimused hakkasid iga tõsise skaudi meeles mõlkuma juba siis kui ajaratas hakkas näitama aastat 1930.

Toodi juba varakult telgid pööningult ja kuurist. Harutati lahti, vaadati järele augud, kust vihm ootamatult võiks segada laagrisolijaid. Pandi lapp lapi kõrvale ning uued nõörid ja pingutajad. Muretseti uusi ja küüriti vanu panne ja padasi nii, et kõik särasid. See elevus kestis mõni nädal, siis rauges too tegevus ning telgid ja kööginõud ununesid.

Kui avanes esimene kungas lume alt ning sellelt lõoke lõõritades sinitaeva poole tõusis, toodi uuesti telgid ja pajad päevalgele. Üks salk, kes ei läbenenud kauem oodata, pidas oma laagrigi ära juba siis, kui veel lumi põõsaste all valendas — aga see ebaõnnestus.

Peeti ära salgajuhtide laager, mis igati õnnestus ja mis oli rühma laagri eelkäijaks.

Küsimused „kus“ ja „millal“ hakkasid kindlamat kuju võtma. Leiti, et sobivam aeg laagriks on suviste pühad.

Koha suhtes oli rohkem vaatlemist ja kaalutlemist. Lõpuks jäadi kahe koha, Rannamõisa ja Aegviidu, juure peatuma. Lõpukaalumisel langes Rannamõisa kaalupool, kuna Aegviidu oma tõusis. Lühidalt: otsustati pidada rühma laager Suviste pühil Rannamõisas.

Pühade laupäeval juba kella 3. ajal oli rühma kodus liikumist ja askeldamist näha, kuigi kogunemine oli määratud kella neljaks. Peale mõningaid askeldusi algas kella 1/25 ajal rännak, mis teostati 3 käruga.

Õhtu oli väga kuum ja nii mitmetki skaudid olid oma särgid seljast heitnud. Tee tõlmas ning poiste näod leemendasid higist. Teel midagi

kartul oli kõva või kaste vähe kõrbend, said vaesed kokad peapesu, milist võib vaevalt ette kujutada.

Igal õhtul kui ilm vähegi lubas, oli korraldatud lõke juttude ja lau-ludega.

27. juulil külastasid laagrit Naissaare ohvitserid ja sõdurid, kes olid laagrist otse vaimustatud.

Kaks laagri nädalat möödusid väga kiirelt ja paljud soovisid jääda veel teist nii kauaks. Nii oli muutunud kõik koduseks ja armsaks. Ilmad olid küll vahest vihmased, kuid neid ei pannud tähelegi ja nii ei takistanud see ka õppusi.

31. juulil lõppes laager ja kõik lahkusid päale pioneeride, kes jäid laagrit lõpetama. Kõik skaudid lahkusid sooviga, et mööduksid kiirelt need 50 nädalat ja võiks jälle asuda laagri teele.

Vic.

iseäralist ei juhtunud, väljaarvatud see, et „Kaljukotka“ ja „Kollase Pantri“ kärud kokkupõrkasid ja kraavi lendasid. Muidugi ei jäädud kraavi ja teekonda jätkati rahulikult Kallasteni, kuhu jõudsimel siis, kui päike punetades mere taha hakkas kaduma.

Otsustasime tarvitada kõige otsemat teed — järsust kaldast ülesse. Suurte jõupingutuste peale seisid kolm kätu kõrgel Rannamõisa kaldal, kust suundusime laagri platsile.

Päralt jõudes oli muidugi esimeseks tööks telkide üleslõõmine. Noh, ega seegi kuigi kaua aega ei võtnud ning peagi olid telgid üleslõõdud. On küll vist parem telki üles lüüa Sahaara kõrbe kui Rannamõisa kaldale, kus vaevalt paari tolli paksuse mullakihi all algab tihe paas.

Samal ajal hakkasid ka kokad juba „kõhu täidise“ eest muretsema.

Kõhtude varustamise järele, toiduainetega õõseks, kogunesime laagritulele, kus viideti aega hilise ööni lõbusate lauludega ja jutustustega.

Kell 11 pidi olema laagris täieline vaikus, kuid nii mõnestki telgist kostis varjatud naeru või sosinat. Esimene öö laagris, kes sääl siis täib magada, kui õhk on pealegi täis suveöö „aromee.“

Juba päikese tõusuga hommikul, tõusid ka poisid, kuid mitte „ametlikult.“ Kell 7 oli „ametlik“ tõusmine, aga seks ajaks õõesid juba mõnelgi virgemal kokal kohvi katlad.

Muidugi oli võimlemine ja supelus esimesed asjad mis sooritati päält „ametlikku“ tõusmist. Siis lipu ülestõmbamine, hommiku palve, ülevaatus, just nii nagu igas skautide laagris shabloni järele tehakse.

See oli meie puhkelaager ning seepärast mingisuguseid võistlusi ei korraldatud, väljaarvatud telgi ja selle ümbruse ilustamise võistlus.

Sellel võistlusel tulid kahel korral esimeseks „Kalju Kotkad“ ja kord „Hülged“.

No pandi aga ilustamisel mängu kombineerimise võimet ja fantaasiat. Kasutati kõik võimalikud ja võimatud esemed ilustamisel ära, et aga saavutada esimest kohta. Töö tasus end ja lõpuks olid telgid tõesti suurepärased ning neid käis rohkelt publikut imetlema.

Nii möödusid päevad ning viimane laagripäev saabus üllatusega. Laagrit külastas Liverpooli 55. skautrühma vanem skm. J. Court. Meil rää-

gitakse inglastest kui tagasihoidlikust rahvast, aga temperamentsemat ning lõbusamat härrat, vaatamata sellele, et ta tublisti juba üle keskea oli, võib vaevalt leida, meie masteritest rääkimata.

Lignes lõpp. Lasti lipp vardalt, tänupalve Taevaisale, et laager hästi õnnestunud. Ning jällegi seisid kolm kärü „lahingu valmis,“ kuid veidi väiksema koormaga, ärasöödud toiduainete mõjul.

Õhtul kell $1\frac{1}{2}$ 7 liikus kärude „karavaan“ maantel Tallinna poole kuhu jõudsimine kaunis väsinuna, kuid kõigil hinges rahuldustunne ja teadmine „Esimene rühma laager õnnestus hästi, tänu Taevaisale.“

Retk loomade valda.

Rebane.

Sarnaneb osalt koerale, mille suguvõssa ta kuulub. Rebase pead ehib pikk terav nina; kõrvad kolmenurgelised, silmad pikerguse silmateraga ja kaugel üksteisest; saleda kehaga, saba suur ja karune, mis peaaegu maad mööda järel lohiseb; kasv seljal punakas, kõhu all valkjas ehk ka mustjas. Sööb hiiri, rotte, jäneseid ja linde. Rebase elukoht on koobas millel mitu juurepääsu.

Ettevaatus, kavalus, leidlikkus, kannatlikkus ja enesevalitsemine on rebase omadused. Käik kerge ja hiiliv, jookseb, hüppab, ronib ja ujub hästi, seega omab head omadused saagi püüdmiseks. Saagile läheb ta harilikult peale lõunat ettevaatlikult end varjates. Hädaohu puhul peidab end pöösastesse, kivide varju ehk jookseb oma koobasse. Elamistae on imestamisväärne: jalgapidi püüdnisse sattudes hammustab jala otsast ära, et aga eluga pääseda.

Rebane hoolitseb oma poegade eest haruldaselt hästi, valvab nende järele ja muretseb neile toitu. Vaenlase eest viib rebane oma pojad suus ära.

Tuhkur.

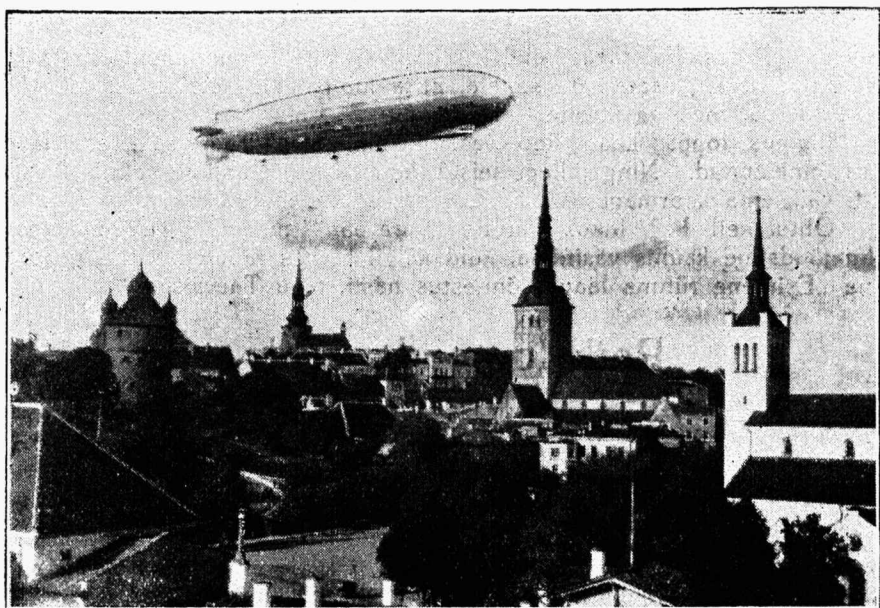
Tuhkur — pea väike, lame; keha pikk ja paindud; saba pikk, karune, jalad tumepruunide, varustud teravate küüntega; karv karune, mustjaspruun, külgedel valkjam; kael ja nukk valkjamad. Hambad teravad. Purihammasteks tagapool lõikhambaid ainult üks nüri madal purihammas. Tuhkur on verejanuline ja ahne. Sööb: hiiri, rotte, mutte, kanu, parte, konne ja kalu. Tapab rohkem kui sööb. Tema elamus on harilikult suur tagavara: hiiri, konne, linde jne. Liigtused plastilised ja osavad; käies toetub varvas-tele. Jookseb hästi, ronib, hüppab ja ujub, poeb osavasti igast avausest läbi, kui ainult pea läbi mahub. Hädaohu puhul päästab end haisva vedeliku laskmisega. Elab elumajade lähedal koopas, samuti metsas ja jõekallastel.

Siil.

Siili pea algab terava ettetükkiva ninaga; silmad väikesed; keha pealmine osa on kaetud tumepruunide, teravaotsaliste okastega, millede otsad valkjamad; kõhualune ja pea on kaetud kollaka ja pehme karvaga. Hammastus: ees teravad (all 6, üleval 8), nende taga mõlemil pool üks kihv ja nende taga purihambad. Lõikhammastega haarab siil saaki, kihvadega tapab ja purihammastega närib puru. Siil käib toetudes tervele jalalabale, mispärast sünnitabki temale omast suminat. Elab igalpool metsades ja aedades, kaevab omale augu pöösaste alla ja vooderdab ta seestpoolt heinte ja õlgedega. Siil magab päeval ja läheb õhtul saagile. Siil sööb pütukaid, hiiri ja usse, isegi mürgiseid. Tema vihasemad vaenlased on: rebane, koer ja õökull; niipea kui ta neid silmab — muudab oma kuju kerataoliseks, mis igast küljest teravate okastega kaetud, nii et talle igasugused kallaletungid kahjutuks osutuvad. Talve tulekul läheb siil, end kuivadesse puulehtedesse rullides, oma koopasse talveunele, millest alles kevadel üles ärkab.

Mõnda õhuhiiglastest.

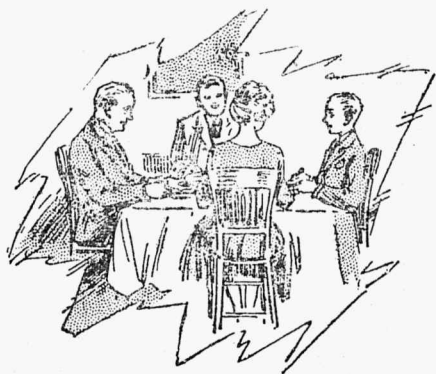
Umbes 150 a. tagasi tõusis õhku õhupallil. . . kukk, ning mõni aeg hiljem järgnesid julgele linnule vennad Mongolfier nende poolt konstrueeritud õhupallil. Meie ajal on lendamine igapäevane asi. Keegi ei imesta kuuldud õhus lennuki mootori põrinat. Ja siiski on ka meie tehnika suursaavutuste ajal saavutusi, milliseid imetleb kogu maailm. Sarnaseks on kahtlemata sakslaste hiigla õhulaev „Graf Zeppelin Z—127“, mis alles hiljuti meie maad külastas.

Toome siin mõningad andmed meie õhukülalise kohta, mida vaa-deldes mõnigi pealinna poiss katusel eluga riskeeris ja „sigarit“ silmitse-des kaela venitas.

„Graf Zeppelin“ on ehitatud Friedrichshafenis, Saksamaal. Raha tema ehitamiseks oii kogutud korjandustega ja annetustega. Kogusummas läks õhulaev maksma umbes 8.000.000 Ekr. Õhulaeva maht 105.000 ruumimeetrit, pikkus 235 mtr. ja läbimõõt 33,5 mtr. Kiirus 128 km/t. (kilomeetrit tunnis). Ülestõste jõud 129 tonni (129.000 klg.). Jõuallika-teks on 5 mootori „Maibach V2“ à 535 HP (hobuse jõudu) seega üldine mootorite jõud 2.650 HP. Meeskond koosneb 26. mehest ning reisijaid võtab „Zep“ kaasa 20. Nende jaoks on ettenähtud 10 mugavat 2 voo-diga kajutit ja üldiseks kasutamiseks 5×5 mtr. suurune üldkajut. Peale selle on olemas elektriküttega köök.

„Z—127“ on, nagu näitab tema number, 127-es Zeppelini tüübiline õhulaev. Z-l tegi oma esimese lennu 1900. aastal krahv Zeppelini juha-tusel. Selle esimese kõva kerega õhulaeva maht oli kõigist 11 000 ruu-mimeetrit. Maailmasõja ajal, kus õhulaevu kasutati linnade pommitami-seks, sai suur hulk neist liitlaste poolt hävitatud ning alles 1924. aastal

Tema mõjupiirkond.

„Sinu mille piirkonna?“ küsis häämatunult James Waters, tema isa, langetades tassi ja vaadates otsa oma kolmeteist-aastasele pojale.

„Oh ei. . . ei midagi“, kogeles Jim, tabanud isa imestanud pilgu ja kuuldes vanema venna laia naeru. Ta tundis end tõsiselt haavununa. Ta oli asetanud tõsise küsimuse, kohutavalt tõsise, aga isa oli vaadanud temale kui põrunule ja vend oli end suurepäraselt lõbustanud. Jim soovis kõigest südamest, et see kõneaine oleks unustatud.

„Ei, poeg, seal oli siiski midagi, me kõik tahaksime teada, mida mõtlesid väljendise all mõju piirkond.“ Jimm leidis, et isa võis olla ka vägagi armastusväärne; ta tusk hakkas juba lahkuma ja palju rõõmsamalt seletas ta.

„Kuule isa? Kui suure arvad sa olevat minu mõjupiirkonna?“ Sarnase küsimuse esitas Jimm Waters, perekonna noorim võsu, ühel hommikul kohvilauas.

ehitasid sakslased Ühendriikide jaoks Z—126 üldmahuga 70.000 r/m., miline Los Angeles'i nime all praegugi on Ühendriikide mereväe teenistuses. Seega on Z—127 kõige suurem Zeppelin, kõige suurem maailmas ja temal on hiigla saavutused seljataga. 1929. aastal tõustes õhku Friedrichshafenist lendas tema üle Poola, Venemaa, Siberi, Jaapani, Ameerikasse ning sealt tagasi Saksamaale. Reis kestis 21 päeva. Igalpool sai Z—127 vaimustatud vastuvõetud. Reis läks vahejuhtumisteta ja õnnelikult, vaatamata rasketele ilmaoludele. Peale selle toimetas Z—127 mitmeid väiksema ulatuslisi lende (muuseas Baltimere lend), ning õhulaevadele ennustati suurt tulevikku. . . kuid praegu on terve maailm R—101 õnnetuse masendava mõju all. Teatavasti oli R—101 suuremaid õhulaevu maailmas. Tema maht oli 141.000 r/m ja ehituse poolest loeti teda tugevamaks ja vastupidavamaks õhulaevaks maailmas. Tema peale pandi suuri lootusi, kuid saatus tahtis teisiti. Õhuhiiglane hukkus kohutavalt oma esimesel pikemal lennul. Tehnika saavutused nõuavad ohvreid — see on paratamata, ja ka inglaste R—101 hukkumine ei avalda takistavat mõju õhulaevade arenemisele. Igatahes kavatsevad sakslased lõpule viia Z—128 ehituse, mis Z—127 1½ korda suuremana on konstrueeritud. Tema andmed on järgmised: maht 150.000 r/m. pikkus 245 m. läbimõõt 39.5. mootorite jõud 4.420 HP. kiirus 140 km/t.

Peale selle kavatsetakse ka Ühendriikides ehitada suuremaid õhulaevu. Ühendriikide õhulaevandus on õnnelikum oma Euroopa võistlejaist. Temal on kasutada õhulaevade täitmiseks heeliumi gaas, mis ei põle ega plahvata, kuna niihästi Zeppid kui ka Inglise õhulaevad peavad vesinikuga leppima.

Peale R—101 hukkumist nõuab isegi Ühendriikide ajakirjandus, et — „Andke neile heeliumi“ ja võib loota, et ka Euroopa õhulaevad tulevikus tulekindlamateks muutuvad ja sarnaseid katastrofe, nagu viimane, enam ei juhtu.

„Just nii: mõju piirkond, see on väljendis, mida tarvitas meie juht eilsel koosolekul.“

„Kui rääkis seda härra Barrett, siis peitub ses kindlasti midagi. Võid sa meile vast anda seletust? Kuidas tarvitas ta seda kõneldes sinuga?“ küsis nüüd ema, kes siiani oli vaikunud.

Jimm sattunud hoogu, seletas kohe: „Meil igapähe on oma mõjupiirkond, see on iseendast kui mingi maaala, mille elavad inimesed hindavad meid, poisse, meie toimingute ja tegevuse järele. Kui püüame mängida oma mängu nii hästi kui aga suudame, siis meie mõjupiirkond võib ulatuda üle linnade ja üle terve maa.“

Isa, nähtavalt huvitatud, hakkas taipama. „Kuid poiss“ küsis ta „veel jääb mul tumedaks, mida mõtles sinu skautmaster sellega: „mängima mängu?“

„O, see on vägagi selge. Mängida mängu, see tähendab teha oma ligemise kasuks parimat, mida suudad. Just nii seletas seda härra Barrett.“

Nüüd kargas Jimmi kaheksateist aastane vend püsti, leides, et peab kohe minema kui tahab veel õigeaks ajaks jõuda kooli. Kuid ka temale ei jäänud mõjuta hiljutine kõnelus. Veel rutates üles kooli kõrget välitreppi, helisesid tal kõrvus sõnad: sinu mõjupiirkond.

Ka tund hiljem, kui James Waters juhitis oma luksussõidukit läbi jõuvankrite rägastiku, polnud ta vabanenud hommikul sisendatud mõtetest: Püüa laiendada oma mõjupiirkonda ja mängi oma mängu nii hästi kuidas iial suudad.

Samad mõtted vaevasid ka Jimmi. Asjata murdis ta pead, mida peaks ta tegema oma mõjupiirkonna laiendamiseks.

„Teil ei tarvitse saata ära seda kirja, preili, olen mõelnud ümber. Palun kutsuge härra Brown.“

„Soovisite mind?“

„Just nii, palun istuge. Asudes asja juurde küsin otsekohealt: oleksite nõus võtma endale Andersoni osakonna juhtimise?“

„Kas ma nõus olen?“ vastas härra Brown püüdmata varjata oma häädmeelt. „Kahtlemata olen nõus, kuid kuulsin, et sinna kutsutakse keegi teine.“

„Õigus, meil oli sarnane kavatsus, kuid mõeldes teile, kes olete siin aastaid täitnud korralikult oma kohustusi laiendades oma mõjupiirkonda ja tehes oma paremat tulin lõpeks fundmisele, et olete ainsam õigustatu sellele kohale.“

Tänuhikult lahkus härra Brown ja kõrvaltoas töötav tipp-preili kuulis imestuseks oma tööandjat vilistamas. Seda ei juhtunud tihti, aga James Waters oli täna erakordselt hääs tujus ja endaga väga rahul.

„Ei, poisid, te võite pääle seda minu üle naerda, minust teretamata mööduda, kuid seda mürki ma enam ei maitse. Usun, et see võib teha palju halba ja leian, et see pole õige mäng meie isa, ema ja kooliga.“

Ja kõik see üleaisa löönud koolisõprade kamp teadis, mis nende sõber Herbert Waters ütles, seda ta ka mõtles. Nad ei mõelnudki ta üle naerda, vaid selle asemel lennutasid nad pudelid täis uimastavat jooki kuuvalgel puhkavasse pöösastikku. Ja Herbert Watersil oli teadmine, et mängib oma mängu ja laiendab oma mõjupiirkonda. See teadmine tegi kergeks ta kõnnaku ja pani sära ta silmi.

Õhtulauas, kui Herbert püüdis teha juttu hommikusest kõnelusest, takistas teda selles isa sõnades üpris tõsiselt Jimmile: „Poeg, sa kunagi ei tea kui kaugele võib ulatuda sinu mõjupiirkond. Sellepärast püüa alati laiendada seda ja mängides oma mängu tee ligemisele head niipalju kui iial suudad.“

Järgmisesse numbris jäab Soome suurlaagri kirjeldus, mis peeti Kangasalas, samuti Pärnu ja Nõmme skautide ühise laagri kirjeldus Jaanipäeval, kuna käesolevas nr. ruumi kahjuks ei jatkunud.

Tallinna gaidide maleva 1930. a. suvisest tegevusest.

Tallinna gaidid algasid oma suvist tegevust 1. VI. pühaliku töötuse andmisega. Töötajaid oli 11. Seda pühalikku talitust toimiti vabas looduses, peaaegu kõigi maleva liikmete juuresolekul.

Juba vara hommikul nähti siin-seal üksikuid gaide täielikus vormis kommertskooli tõttamas, kust mindi üheskoos Rannamõisa poole. Ühel väikesel lagendikul keset noort metsa peatuti. Algas pühalik tseremoonia, jättes ka neile gaididele uusi, sügavaid tundeid, kes sel päeval töötust ei annud. — Alles õhtu eel jõuti linna, päikesest punaseks põlenud ninadega ja rõõmust säravate silmadega, poolenisti närtsinud lillekimbukesed käes — emadele.

Teisi maleva jalutuskäike enam ette ei võetud, sest iga rühm korraldas neid ise mitu tükki. Pealegi algas kibe ettevalmistamine laagri vastu. Laager algas 29. juunil ja kestis 2 nädalat. Osavõtjate arv kõikus 35—40 vahel. Laager õnnestus hästi. Ilmastik oli haruldaselt hea, laagrikoht ilus, gaidid kui ka juhid heas tujus ja ühel meelel. Laager korraldati Kloogal, keset metsa, väikesel poolsaarel, mis piiratud lookleva ojakesega.

Tõuget saades Tallinna skautide matkamistest, võtsid gaidid ette oma esimese pikema matka — jala laagri — Tallinnast Kloogani. 13 gaidi ei lasknud ennast vihmast ja tuulest hirmutada, vaid asusid teele. Umbes 7 tunni pärast jõudsid nad kohale. See matk pani terve maleva käima. Paaril korral käidi Laulasmaal maleva vanemat, prl. Pedussaari külastamas, Klooga mõisat ja järve vaatamas, käidi veel Keilas, Keila-Joal, Leetsis, Pakerordi tuletornis, Paldiskis, ja Pakri saartel. Terve Klooga ümbrus tuhniti risti-rästi läbi. Ei ole seal kohta mis mõnele laagrisviibijale võõras oleks. Kuid egas alati ilus ilm olnud. Vahel sadas vihma ka, ehk oli jälle nii lämmatav palav, et laagri piirkonnast kaugele minna ei tahtnud. Neil päivil peeti referaate, esimesest abist üksi viis, ilustati laagrit, korraldati telke, peeti võrk-palli võistlusi j.n.e. Esimesel laupäeva õhtul korraldati „suurejooneline maskeraad-pall,“ sissepääs ainult maskeerituile. See õnnestus suurepäraliselt. Pühapäiviti käisid gaidide vanemad laagrit külastamas. Need päevad kuulusid ka pidupäevade hulka. Oli ju siis lootust „ahvi“ peale. — Nii palju naeru ja nalja, huvi ja rõõmu ei ole vist ennem ükski Tallinna gaidide laager pakkunud, kui tänavune.

Tallinna gaidide sügistöö on täies hoos.

8. oktoobril k. a. peeti K. N. N. Ü. gaidide maleva peakoosolek, kus järgmine

koosseis ametisse valiti: maleva vanem prl. A. Pedussaar, abivanem prl. G. Anderson, malevajuht gaid E. Karik, abijuht nr. gdr. A. Jõks, sekretär gaid E. Kukk, varahoidja gaid K. Jõks, staabi saadikud gaidid R. Kopp ja H. Breikov. Peale valimisi otsustati korraldada esimene lõkkeõhtu s. a. 15. s. k. p. Senini on malevale muretsetud iganädalalised võimlemistunnid ja korraldatud üks pidu. A. J.

'Kiri poegadele.

Kui ma seitsme aastane olin, siis tahtsin pagariks saada, sest teist talvet käisin juba koolis ja seesugusel „haritud“ mehel ei kõlba enam unistada vooimehe ametist ühe rublalise päevapalgaga, ega troskast, mida igapäev tuleb pesta, jah, olgugi et teda kummi rehvidega endale muretseda kavatsesin.

Pagaril peab küll kõige kuldsem elu olema, sest isegi üle ukse suure traadi otsas rippus tal olgu hää või kurja ilmaga ikka ühtemoodi läikiv kuldkringel ja kroongi oli veel selle üle, nagu lossi seintel sakste vappide kohal neid näha võis.

Tahtsin siis juba varakult ennast oma kutse vastu valmistada. Esimene asi, mille tarvilikuks pidasin, oli helesinise lottmütsi noka mahakaristamine. Siis kastsin selle tolmu, mis järele see pesueht pagari mütsiks osutus, olgugi natukene hallina, aga trööstisin end, polevat häid leiva jahusid töötuppa toodud.

Esiialgu oli mul töötuba päris põrandaalune, vanas puude kuuris laua virna taga. Sääil olid kotid leiva ja saiajahuga, mida hoovi päält külluses võis hankida, sest isa oli töömehed tellinud maja vundamenti parandama ja korstnaid

valgeks vittima. Kui need lõunainakut pidasid, siis hiilisin lubjakasti juure, täitsin valged kotid lubjaga ja trükkisin nendele „I sorti saja jahu,“ hallidesse kottidesse kühveldasin liiva, mille päälkirjaks sai „rugi leeva jahu“ ja ühte sinisesse kotti korjasin tänavalt tolmu, ning see pandi teiste hulka kui „ea büli leeva jahu.“ Varahommikul siis läksin ma taigent sõtkuma; suure katkise kausi sees valmises rosinatega sai. Aravisatud kümneaugulises pesukausis peenleib ja vanas seakünnas sõtkusin leiva taigend. Töötasin kuuris varukad kääritud, tolmune „pagarimüts“ kuklas ja vanaema valge päärätt põlleks ees. Sõtkusin nõnda, et nahk suitses ja pale kõrvuni lubja tükkisid täis. Üks imeulik ja loll lugu paistis olevat see, ja mulle päris seletamatu, kuidas mu esimese sordi peenleib äkki mustaks kippus minema. Olin ma ju korjanud ilusat halli tolmu, aga vala vett pääle, siis läks teine mustaks nagu tõkat. See asi valmistas mulle rohkesti muret, tahtsin oma vana venna käest, kes juba esimest aastat gümnasiasti mundrit kandis, seda järele pärida.

Tegin seda parajasti enne veel kui oma suure küpsetamise ahju ehitamisega kuuri seina ääre lõpule olin jõudnud, missugune üldsuse huvides veel enne valmis saamist maha lõhuti, sest kardeti tulekahju.

Vend tuli oma asjatundliku pilgu-

ga minu tööd hindama ja leidis, et viga seista selles, ma olla ainult peenleiva koorukse jahu korjanud ja see minna ikka mustaks. Arvasin sedakorda oma sopateooria üsna tõelikuks, jättes peenleiva valmistamise oma „töökojas“ nõuks; vend soovitas seda mul ka tarvitajatele teatavaks teha. Kinnitasin sel eesmärgil varsti kuuri seinale järgmise trükitud teadaande: „biili leipa ei dehda“; ühtlasi juhtis mu hää nõuandja tähelepanu sellele, et mul puudub üldse ju pagari äri kuulutus ja kullatud kringelt polevat kusagil näha. Tõsi jah, selle olin ma sootumaks unustanud; kohe jooksin tuppa, tõin ühed vihiku kaaned, et nendele trükkida oma „firma“ nime. Olin väga vaimustatud vanema venna osavõtlikust südamest ja julgesin teda paluda, vahest võtab ta kuldkringli tegemise oma pääle, ega ma saiaide jagamisega siis ka kitsi polla. Vend oli ka varsti nõus, tõi noa ja hakkas männi koore tohutumast suurest kärakast kringelt nikerdama. Vahepääl trükkisin poesildi, mis sai kohutavalt kaunis punase pliiatsiga kirjutatud tähtedest ja isegi päikene, minu armsam joonistamise ese ei puudunud sääl. Lugesin pääle üles säädmist nüüd kuuri seinalt selget kirja, mis pidi igäühte minu äri sõbraks tegema: „sin ellap gulus beger.“ Kringel sai küll pisem kui linnas pagari oma, see kullatud krooniga, aga ta oli päris kringli moodi ja rõõmustas mind üpris väga, nii et tänutundes vennale valmis olin andma oma töötoas selli koha, mille ta muidugi „viisakuse“ päraasi tagasi lükkas.

Olin mitu päeva õnnelik pagar, siis rikkus mu noorem vend mu ettevõtte. Kinnitasin talle mitu korda, et ta oma nina ei topiks „meistrite“ tegevusse, ta võivat ainult saia

ja leiba osta, mida pagar valmis pätsinud, aga ega tal sellepärast õigust pole oma käppasid taignasse toppida. Ja nüüd juhtus see. Olin ise jahu muretsema läinud, saia taigen oli kaussi poole sõtkumisega jäänud. Pisike vend tahtis ameti proovida ja kukkus sõtkuma, et kõik kohad tuiskasid lubja pritsmeist. Sääl korraka kuuris hirmus kisa, nagu aetaks kedagi varda otsa. Ruttan selle põhjust järele vaatama. Sääl seisab mu kutsumata abiline õõrudes lubjaste kätega silmi, kuhu olla talle valu karanud. Kisa pääle jõudis pärale ka ema ja töömehed tulid seda asja klaarima. Selge asi, poisile oli lubjatera silma läinud, viidi ta tuppa, pesti käed puhtaks ja siis rätiku otsakesega puhastati silmalauge alune lubjast.

Ma ei tea miks aga mind südame-tunnistus nõnda vaevama pani; kõige rohkem hirmu tundsin küll töömeeste eest, kes silmitsesid nii pahennustavalt mu „jahu“ tagavara.

Õhtul saabus isa ametist, ei tahtnud temaga kohe kohata, sest polnud veel pesnud käsi lubjast, mida salaja katsusin tagasi toimetada töömeeste lubjakasti. Need olid ometi isale, kes tööd vaatas, juba jõudnud minu pagariäri saladusi avaldada.

Ja nõnda pidin ma oma töökoja ja äri sulgema tooresainete puudusel, aga ka pagariameti maha jätma, sest vahepääl tahtsin ma juba korstnapühkijaks saada.

Peatükk hundipoja juhtidele.

E. U.

Aasta eest lehitsedes algaja hundipoja juhina E. Skaudi viimaseid aastakäike, olin oma teadushimulistest lootustes täiesti pettunud. Kui skaudijuhile seal leidus koguke materjali, nii enese arendamiseks kui ka tegevuskava koostamiseks, siis puudusid täiesti igasugused näpunäited hundipoja juhile. Ka viimane aastakäik pole asja parandanud, kui väljaarvata lõbusad vested ja kirjad poegadele ja ametlik teadaanne eksami kavade muutmisest.

Olles vahepeal tutvunenud ligemalt Baden-Powell'i „Hundipoja käsiraamatuga“ (The Wolf Cub's Handbook) püüan anda edasi mõningaid põhjapanevamaid mõtteid juhi tööst.

Juba alustades tööd tuleb olla selgusel oma sihis, ainult siis kujuneb töö pidevaks kasvatusahelaks ja kaovad juhuslikud siia sinna eksimised, missugused aina kahjuks võivad olla. Tehke esmalt omale selgeks, et hundipoegluse siht pole valmistada mõnusat „äraolekut“ ei sinule ega su poisile. Igal tegevusel peab olema sinu suure ülesande pitser: kasvatada riigile paremaid kodanikke.

Sõprus, armastus, rõõmusmeel ja võimalused enda väljendamiseks on tegurid mis kujundavad peamise osa inimese iseloomust. Püüdke asetada poiss neisse tingimusesse. Olge temale parimaks sõbraks ja jutu seltsiliseks, see on teile kerge kui peate meeles, et ainult siis võite loota oma töölt paremaid tagajärgi, kui suudate olla nendele „vanemaks vennaks.“ Ei kõlba hundipoja juhiks „käsutav ohvitser“ ega „manitsev-õpetav koolipapa.“

Hoolitsege oma hoolealuste meeleolu eest. Arge lubage neil norutada. Kui skaudilt nõutakse naeratust siis hundipoja juures peab see olema lai naer. „Poiss kes naerab palju, valetab vähe.“

Andke poisile võimalusi enese väljendamiseks. Kõik teavad, et nad ihkavad mürtsu. Kui vähegi võimalik võimaldage neile seda ja kui nad mängivad, siis laske neil teha seda kõige hingega.

Pidage alati meeles need neli otsustavat tegurit poisi iseloomu arenemisel. Hea iseloom on aga peatingimus elujõulise kodaniku tekkimisel. See elujõuline kodanik on B. P. arvates terve meie skautliku kasvatusel lõppsiht.

Elujõulise kodaniku all, kelle poole B. P. juhib kõik oma kasvatuspüüded, ei mõtle ta nii raha tegemise oskust, kui omadust elada vaba,

õnneliku elu. Et see sünniks, tarvitseb inimene peale hea iseloomu veel midagi muud s.o. kehalist tervist. Meie tulevik ripub suurel määral sellest, kas suudame panna piiri rahvasse tungivatele haigusile. Nii siis kehaskasvatus peab moodustama osa hundipoeglusest.

Poisid tulles karja omavad tavaliselt ikka mõningaid puuduseid, kas siis kehas või iseloomus. Teie esimeseks ülesandeks on õppida neid tundma. Oletame, et teil jätkub ajast mil poiss sooritab I-se ja II-se kõrva eksamid. Nüüd algab nende poisi (juhi poolt tundma õpitud) vigade parandamine „hundipoja rohtudega“ nagu B. P. nimetab erieksameid.

Järgnev tabel näitab juhtidele sagedamini ette tulevaid poisi iseloomu vigu, nende põhjuseid, milles viga seisab, mis vajab parandamist ja missuguste erieksamite abil see sünnib.

TABEL poisi vigadest ja „hundipoja rohtudest“.

<i>Poisile omased vead</i>	<i>Põhjus</i>	<i>Kasvatust tarvitab</i>	<i>Arstamise vahendid</i>	
Kiitlemine Argtus Valelikkus	Kogenematus	I S E	Mõistus	Signalist Kollektsionäär Looduse vaatleja
Kahjulikkus Hooletus Kannatamatus				
Sõnakuulmatus Isekus Toorus	Teiste alahindamine	M	Seltskonna teenimine	Esimene abi Kojamees Teejuht
Kohmakus Kehaline arenemat. Arstitavad kehalik. puudused	Teadmiste ja harjutuste puudus	K E H A	Sport, enese eest hoolitsemine	Ujuja Sportlane Tervishoid (Enese eest hoolitsemine)

Juht ei saa kuidagi sundida või käskida poissi andma ära üht või teist eksami. Püüdke aga kõneldes poisiga muuta see mõtte talle omaseks ja te saavutate pea alati tagajärje, kuna poiss sel ajajärgul eriti vastuvõtlik võõrastele mõjudele.

Distsipliin karjas ei pea toetuma hirmule ja karistustele vaid üksnes hundi isikule. Poiss, nähes, et tema karutükk hunti kurvastab, pöördub tingimata kergemini järelemõtlemisele kui karistuse tagajärjel.

Mängides püüdke unustada, et teil aastaid kümme rohkem seljataga. Kohelge neid kui omasuguseid ja ärge korjake omale pailapsi: need laotavad te karja.

B. P. ütleb omas käsiraamatus: „korralik hundipoja kari pole kunagi eraldatud organisatsioon, vaid osa skautrühmast. Töötage tihedas kontaktis oma skautrühma juhiga ja hoidke alaliselt oma poiste silmi ees „eeskujuliku skaudi“ kuju.

Hundipoeglus on ainult ettevalmistus skautlusele. Seda rõhutage kõnes nii hundipoegadele, kui ka nende vanematele. Hundipoegluses peitub pärm, mis kergitab meie skautluse. Selleks tähelepanu ka sinna.

Eesti Meriskaut-rühmade I. suurnõupidamine.

Saabudes 22. juuni hommikuse rongiga Pärnu, oli meid vestuvõttas Pärnu merirühm, eesotsas oma vanema härra Krulliga. Peale tervitusi sammusime öökorteri.

Kella 18. kogusime Kaubanduskooli majja, Vabaduse väljal, Eesti meriskaut-rühmade I suurnõupidamise avamiskoosolekule, mille avas n-sk. R. Tulven. Peale avamise asuti juhatause ja sekretariaadi valimisele. Juhatajaks valiti n-sk. R. Tulven (Nõmme) ja abiks e-sk. N. Maripuu

(Kuresaare), sekretarideks e-sk. E. Tuhk II j. sk. R. Kärner (Nõmme) ja III j. sk. J. Pommer (Pärnu). Järgmiseks asuti aruannete ettekandmisele. Meriskaut-rühmi on praegu Tallinnas, Kuresaares, Nõmmel ja Pärnus. Uued on asutamisel Kihelkonnas ja Loonas. Kokku on meriskaute praegu 172.

Kell 10 algas II koosolek Kaubanduskoolis, kus tuli arutusele meriskautide vorm. Et seniseil meriskaut-rühmil üht-

Aerupaat.

Liikumiseks vee peal kasutakse mitmesuguseid liikumise abinõusid, nagu: parvi, lotje, plotte ja hiljem paate ja laevu.

Parved on oma ehituse poolest lihtsamad: seotakse mõned palgid üksteisega ja parv ongi valmis. Suurema koorma kandmiseks asetatakse teine rida palke esimesele peale. Parve lükatakse edasi pikkade ritvade abil põhjast lükates, kuid ka trosside abil veetakse parvi edasi.

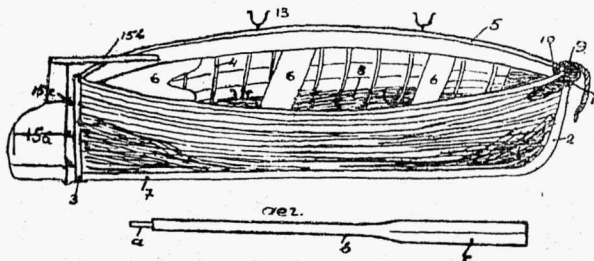
Plott on vaadistest ehitatud parv.

Lodi on sõiduriist kus juba kasutatakse õhu kergust koorma kandmiseks. Lotja täiendades oleme jõudnud paatide, praamide ja laevade ehitamiseni. Üks kergeimaist sõiduriistest on paat. Paadi edasi-liikumise vahendiks on: aerud, purjed ja mootorid.

Käesolevas kirjutises tahan lähemalt peatuda just sõupaadi juures, selgitades tema üksikosi. Tähtsam osa paadil on paadi ema-puu ehk kiil (1.). Kiili kumbagi otsas esinevad ees-võõr (2-) ja taga ehk achter täävid. (3.). Külgede tugevuseks kinnitatakse kiililt ülesse kaared (ehk ribid)

(4.). Kaarte külge kinnitatakse külje-lauad. Vale ehk loos kiil (7.) on kiili paksune ja pannakse kiilile lisaks, et kiil kõrgem oleks. Kõrgema kiiliga paat triivib vähem. Puht sõupaatidel looskiilu ei ole. Paadi parras (5.) on paksem latt, mis kinnitatud paadi äärel. Istepingid paadis nim. piita laudadeks (6). Põhjalauad (8) on paadi põhja kaarte asetatud õhukesed lauad-põhja kaitseks kulumise, tallamise vastu. Vanguliin (9) tross paadi kinnitamiseks. Paadi rõngas (10.) vanguliini kinnitamiseks paadi külge. Vänderid (11.)- paadile kaitseks välislõökide ja hõõrumiste vastu. Vänderid nimetatakse tema asukoha järele nina ja külje vänderiteks. Tagumine rest (12.)- paadi ahtris olev rest. Tagumine istepink (16.). Tollid on puust pulgad, kus vahel sõudes aer hoitakse. Koffled on samasuguseks otstarbeks mis tollidki, valmistatud rauast (13.). Aerud (14.) koosnevab kolmest osast a- pide, b- laba ja c- leht. Rool (15.)- a- roolileht, b- roolipide ja c- baigid. Ankur (17) keti või trossiga.

Peale eelnimetute kuulub veel paadi varustuse hulka: bootshaak- paadi äratõukeks, kinnihoidmiseks jne, ausker — vee äratõstmiseks paadist, valge latern — pimeduses sõites tuleb ta nähtaval kohal hoida, tuletikud, kompass, vee ankur — värske veega, vee ämber ja päästerõngas ühes nõoriga.

lane vorm, siis ei teinud selle vastuvõtmine mingit raskust, mille tõttu koosoleku juhataja asjaliku töö järele lõpetas II koosoleku. Peale koosolekut suundusime mereranda ujuma.

Arutusele tuli meriskaudi eksamite kavad, millised väikeste muudatustega ettepannud kujul vastu võeti. Peale koosolekut mindi Vabaduse väljale ja Kuninga tänavale, kus oli korraldatud ühine koosviibimine.

Et sel päeval oli jaanipäeva laupäev, siis kogusime õhtul Vabaduse väljale, kust läksime ühiselt lauldes mereranda. Sääil valdasid skaudid kõigi tähelepanu oma ühiste ettekannetega. Ülimas meeleolus lõppes see päev.

24. juuni algas IV ja ühtlasi viimase koosolekuga kell 10 Arutusele tuli Eesti meriskaut-rühmade keskkorralduse loomine ja kohal tekkivad küsimused Võeti vastu kokukord, mille põhjal loodi Eesti Meriskaut-rühmade Suurnõukogu. Suurnõukogu esimeheks valiti n.-skm. R. Tulven (Nõmme) abiks e.-sk. N. Maripuu (Kuresaare), sekretariks I j. sk. R. Roos (Nõmme), abiks — e-sk: E Tuhk (Kuresaare), liikmeteks e-sk. Maltsev (Kuresaare), II j. sk. H. Kumm (Pärnu) II j. sk. J. Kiviselg (Pärnu), II j. sk. Tesnov

(Pärnu) ja II j. sk. E Riik. Kandidaateks 1. j. sk. Valdson (Kuresaare) 2. j. sk. R. Kärner.

Järgmine Suurnõupidamine otsustati ärapidada kolme aasta pärast Kuresaares. Vahepeal oli moodustatud spordi toimikond, kes kiires korras töötas välja vastavad kavad, millele järgnesid kell 12 Stadiionil sportlised võistlused.

Kella 17. kogusime Vabaduse väljale, kust sammusime linna supelhoone ette Pärnu linnapead tervitama. Linnapea pidas vaimustava kõne, soovis meile meie töö edu ja jõudu, lubades omaltpoolt kõik teha Pärnus skautluse edendamiseks.

Teie ei tea kuidas tellida „EESTI SKAUTI“?

Pole midagi lihtsamat, tarvitsete vaid käesolev sedel ajakirjast välja lõigata, teisel pool tarvilikud andmed kirjutada ja ligemale rühma-karja vanemale ehk juhile ühes vastava rahaga allakirjutada anda. Muidugi võite ajakirja tellida ka kõikidele postiasutustest Vabariigi piirides, või otsekohe talitusele kirjutades ja raha saates, kui Teil rühmi-karju naabruses ei ole või kui vastavad isikud peaksid keelduma tellimist vastuvõtmast. Ent kõik skaudisõbrad ja kõik juhid on Eesti Skaudi usaldusmehed olnud ja jäävad selleks edaspidisekski,

mida loodab

Ajakiri „Eesti Skaut“

Tartus, postkast 130.

SPORTITEATED

Mõlkeid üleriiklistelt spordivõistlustelt Tartus 1930 a.

Ekki alles teine üleriiklise ulatavusega, kuid siiski kõikide poolt oodatud — ja igatepidi hästi organiseeritud üle riigi. Sama mis aastakoosolek on spordi päev. Tulevad kokku juhid, tulevad kokku vanemad koos oma parematega — koos nendega, kes tahavad kaitsta oma maleva au. Vaatamata, et võistlejad ikkagi alles kaks tugevat, Tartu ja Tallinna, võib näha ka vähemate vendade võidu tahet. Kas või võrukesed. Suure hulgaga on tulnud kui mitte võitma — siis vähemalt seda vaimustust kaasa elama. Narva mehed olid seekord kanged — nimelt, et tuldi autoga.

Peatudes lähemalt võistluste juures, peab kõige pealt mainima, et taevaisa seekord just väga armuline polnud — hoides avatuna pea kogu päevaks taeva luugid. Kuid vast pidigi see nii olema.

Skautipoistel tuli näidata, et skaut viib algatud töö lõpule, vaatamata olukorrale. — Ja seda tehti. Valju tuulega, — saa-

detud vihmast, kostis peakohtuniku, master Mihelson'i hää l kui „kõue mürin“, võitluste avamiseks. Vana sportlane Jüri, kelle erialaks avada üleriiklisi võistlusi seni olnud — sammub osavõtjate ette, lausub trööstivaid sõnu ilmastiku kohaselt — ja siis algab. . .

Sedakordne kava oli viidud ühe päeva peale. Parem ta ju nii on, läheb vähem aega — kuid siiski liig masindamine. Kaks päeva oleks ikkagi parem ja et seda võiks kahepäevaseks teha, tuleks kindlaks määrata päevad juba varakult. Siis võiks need skaudid, kel' teenistuskohused ei lubaks — oma puhkeaja nii korraldada, et ühe päeva saaks vast rohkem olla — on ju see vaid kord aastas ja aastaajal, mil teenistuspuhkus on reguleeritav.

Samuti oleks hää kui edaspidi võistluste kava saaks kindlaks määratud jääda, muidu vast kujuneb kava kokkuseadmine nii, kuidas korraldaval maleval „mõnest küljest“ parem oleks.

Ka jalgpalli võistluste kohta võiks vast arvamisi pooldada, et neid hoopis kavast välja jätakse — või jälle siis vastav määrustik välja töötatakse eriti skautidele. Senised jalgpalli võistlused on näidanud et skaudid vajavad „eri määrustiku“.

Peatudes veel veidi võistluste endi juures, eriti aga skaudi salgavõistluste juures, peaks mainima mõne maleva ebaõnnestusi. Vaene Nuust, kes kaitses Tartu

Saadetakse tellija poolt lahtises ümbrikus varustatud 2 sendilise postmargi ja aadressiga: „Eesti Skaudi“ talitus, postkast 130, Tartus.

Tellimiskaart.

Palun mulle saata „Eesti Skaudi“ 19...../.....
aastakäik, mille eest Kr.*)
maksan sk. maleva
..... pääliku
..... vanema
hra kätte
Tellija nimi:
aadress:
postiasutus:
„ 1930 a.

(allkiri)

*) Skaudid-hundipojad maksavad Kr. 0.50 ja peavad allkirja juures kirjutama maleva-rühma; mitteskautidele maksab „Eesti Skaut“ Kr. 1.20.

Tõendus.

Olen juuresoleva tellimise eest raha vastu võtnud „Eesti Skaudi“ ärijuhata-sele edasitoimetamiseks.
„ 1930.

(Vastuvõtja allkiri)

aadress

NB. Sk.-hp. tellimistes on allkirjutaja vastutav antud rühma andmete õiglusel ja võib sellepärast tellimise vastuvõtul liikmekaardi ettenäitamist nõuda.

Jääb raha vastuvõtjale võib rahakirjale juurde lisada nimekirja koostamise asemel.

„Eesti Skaudi“ tellimise raha Kr. vastu võetud
19...../..... ak. eest.
Tellija aadr.

„ 1930.

(Vastuvõtja allkiri)

aadr.

Talitusele Tartusse postkast 130. Raha postiga
panga kaudu } edasi-
isiklikult } saadetud.

„ 1930.

värve sõlmede sidumises, oli nii hasardis, et sõrmed värisesid, kindlat võitu lootes, mis aga kuidagi tulla ei tahtnud.

Samuti Narva poisid vee keetmisel. Siis kui tuli põles suures leegis, kui vesi juba saatis esimesi auru pilvesid, tahtis saatus, et nende katlake pidi ümber kukkuma ja mitte ükski kalli sisu välja kallama, vaid ka tule ära kustutama. Alga aga jälle otsast peale.

Pealinna poisid näitasid, et nad võivad rutem süüa saada, olles kärmemad vee keema ajamisel. Rätsepa kunsti meistreid mitte enam ei mäleta, kas olid need nüüd Tartu või pealinna naabrid Nõmme skaudid. Igatahes pealinna poistel tuleb seda veel kodus emalt järgi küsida. Esimeses abis olid kärmemad tartlased. Juhus näitas, et nad seda peavad ka tõeliselt olema, sest kibedas töös tuli neil seda teha ka tõeliselt ühe oma mehe kallal. Signaalseerimises näitasid Tallinna poisid oma kärmust. Salgavõistluse võitsid seekord Tallinna poisid. Kõieveos tuli ka teistel alla vanduda Tallinna poiste sitkusele.

Õhtul oli korraldatud auhindade väljajagamine ja peale seda „löödi aeg surruks“ seni kui rong viis ära igäüht oma linna.

Riiks.

Paar mälestust Lõuna-Eesti skautide spordipäevalt.

Seekord, 25. mail koondus Võrru kena kogu skaut-sportlasi.

Puhkus värskel heintel ning juba varahommikul asuti võistlustele, mis peaaegu vaheajata vältasid üle 10 tunni (loe: kümme).

* Võistlus ise oli tõesti võistlus. Peab ütleva, et Võru-Petseri üksteisest ülejõudmiseks kõik võistlusinnu välja pani.

Tartlaste näputäiel oli esialgu päris hirm. Lõpptagajärg kujunes siiski sarnaseks: Tartu 150, Võru 75, Petseri 65.

Võistlus ise: ma ütlesin et murdmaal ju tagajärgi ei saavutata, kuid üks rekord kõrgushüppes, mis püsinud ju 8 aastat. O. Viini nimel, kirjutas Velt (Tartu) 1,64 cm. oma nimele.

Võistluse kõigu ja tagajärgede arutamine veniks pikale. Ütlen ainult, et minu mälestuses ei ole näinud noorte võistlusi, kus sarnase innuga asja juures olai kui siin.

Kiitus võistlus kohtunikudele, kellede õlgi! lasus suurem töö ja üldse Võru skaudisõbralikule õhkkonnale, asutustele, auhindade annetatjatele.

Kus oli Valga? Mis neis katkenud, et oma naaberlinna ainustki isikut poidud ilmunud. Vii tasub Valga järgmisel aastal oma „võla“? Korralduse järg kuuluks nüüd neile.

Spordi asjus.

Möödunud aasta kestel on spordiharudel tegutsenud mitmel pool ning mitmetes harudes. Kuid puudub ülevaade.

Sellepärast, skautjuhid, hoolitsege veel neil päevil ja saatke lühike ülevaade sporditegevusest malevas möödunud hooajast. Märkige ära peetud kursused, võistlused ning täpsamad saavutused nii et see annaks väikse ülevaatliku tabeli.

Andmed saata 15. novembriks aadressil: skm. H. Michelson. Tartu, Mäe, 33—05

II. Üleriikliku skautide spordipäeva tagajärjed.

Kergejõustik.

Eri kl. (üle 18 aastased.)

100 m tr. jooks.

1. Schüts Karl. — Trt. aeg 12, 5.
2. Lassi Leonh. — Tln.

Teivashüpe.

1. Kleesmann Erich. — Rkv. 2.60.
2. Kabral — Nrv. 2.50.

Kuul.

1. Lassi Leonh. — Tln. 13.40.
2. Treimann Alfr. — Võru 12.60

Kaugushüpe.

1. Rips Artur. — Tln. 6.00.
2. Valdner Otto. — Trt. 5.76.

Kõrgushüpe.

1. Snarsky Fel — Võru. 1.50.
2. Rips Artur. — Tln. 1.50.

Oda.

1. Lassi Leonh. — Tln. 42.00.
2. Bökov Nikolai. — Ptsr. 40.25.

1500 m tr. jooks.

1. Säkk j. — Nrv. 4:37,2.
2. Tosso E. — Trt. 4:38,4.

A kl. (15—18 aastased.)

100 mtr. jooks.

1. Marks Ilmar — Trt. 12,2.
2. Velt Valdeko. — Trt. 12,3.

Kaugushüpe.

1. Marks Ilmar. — Trt. 6.25. (rekord)
2. Kuuse Axel. — Tln 5.80.

Kõrgushüpe.

1. Kuuse Axel. — Tln. 1.60.
2. Velt V. — Trt. 1.60.

Ketas.

1. Kleinson Nik. — Ptsr. 33.71.
2. Kõks J. — Trt. 32.82.

1000 mtr. jooks.

1. Parinde — Trt. 3:03,7.
2. Häitson Osv. — Tln. 3:06,4

Kolmik hüpe.

1. Marks Ilmar. — Trt. 12,52.
2. Kuuse Axel. — Tln. 12,03.

Kuul.

1. Marks Ilmar. — Trt. 13,32.
2. Velt Valdeko. — Trt. 11,29.

Oda.

1. Kleinson Nik — Ptsr. 43.26.
2. Kõks. G. — Võru 41.33.

B kl. (alla 15 aastased.)

60 mtr. jooks.

1. Lio Hindr. — Tln. 8,3.
2. Rosenberg N.— Ptsr.

Kaugushüpe.

1. Lio H. — Tln. 5.02.
2. Armi Aug. — Trt. 4.95.

Oda.

1. Mägi A. — Trt. 33.85.
2. Rosenberg N. — Ptsr. 33.65

Kõrgushüpe.

1. Pikkad K. — Trt. 1.40.
2. Allikas L. — Tln. 1.35.

Kuul.

1. Allikas L. — Tln. 10.82.
2. Rosenberg Nik. — Ptsr.

4×60 mtr. teatejooks.

1. Tartu maleva (A. Mägi, H. Juurup, A. Paas, A. Armi) aeg 35,1.
2. Tallinna maleva (J. Tui, L. Allikas, H. Lio, E. Silber). aeg 35,7.

Üldklassi 4×100 mtr. teatejooks:

1. Tartu maleva (I. Marks, A. Õunap, V. Velt, K. Schüts) aeg 49,0. Rekord).
2. Tallinna maleva aeg 51,6.

Skautsalga võistlus.

1. Tallinna maleva (Tari, Ibikus, Espak, Mihkelson, Tamm).
2. Tartu maleva.

Kõievedu.

1. Tallinna.
2. Nõmme.

Üldvõitja:

1. Tartu maleva 168 p.
2. Tallinna " 148 p.
3. Võru " 61 p.
4. Narva " 47 p.
5. Petseri " 45 p.
6. Nõmme " 28 p.
7. Rakvere " 20 p.

Ujumine:**Eriklass.**

100 mtr. vabalt.

1. Uustalu, E. Tall. 1:20,2 (rekord.)
2. Pokrovsky, Nrv. 1:25,0

A kl. 50 mtr. vabalt.

1. Neumann, R. Trt. 37,4.
2. Gern, A. Trt. 39,0.

B kl. 25 mtr. vabalt.

1. Allikas, L. Tln. 20,0.
2. Juurup, Trt.

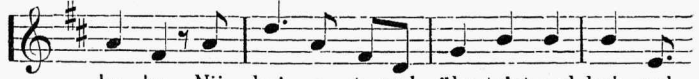
Sõude võistlus.

1. Võru maleva (Rätsep, Tuusis, Onoper, Visnapuu).
2. Nõmme maleva.

Luuremäng.

Puu ot-sas skaudid hõis-ka - vad kuk - val - le - raa

ku - ku. Nii hoi - a - ta-vad üks teist nad kuk - val -

le - raa kuk - ku. Seal luu-re-mäng on täi - es hoos tei - ne salk on

pea - le tun - giks koos, tei - ne salk on pea - le tun - giks koos.

Nüüd skaudid pange tähele,
 kuk-valleraa, kuku
 Et meie ei jääks vahele
 kuk-valleraa, kuku
 Sääl eemal nad ju luuravad
 ;; Ja ligemale roomavad ;;

Kuid hirmus kisa äkisti
 kuk-valleraa, kuku
 Salk tungis peale teisele
 kuk-valleraa, kuku
 Küll oli hirmsat madinat
 ;; Kui üksteist kinni püüdsid nad ;;

Nüüd skaudid kokku koguti
 kuk-valleraa, kuku
 Ja mängu käiku haruti
 kuk-valleraa, kuku
 Sai kiita laita iga mees
 ;; Et mõnel olid silmad vees ;;

Nii skautide mäng lõppeski
 kuk-valleraa, kuku
 Ja skaudid ritta seati
 kuk-valleraa, kuku
 Üksmeelselt nad nüüd laulavad
 ;; Ja koju poole sammuvad ;;

Pikk Ede.

Lehvi lipp!

Valga hp. pere hümn.
 Lehvi lipp me võitlusteel,
 unest hüüa koidu eel.
 Püha päike märku andku —
 Üks on siht seesama meil.
 „Saa paremaks!“ ta meid kandku
 Igavesil tõusu teil!
 Igavesil tõusu teil!

(Viisil: Eestimaa mu isamaa.)

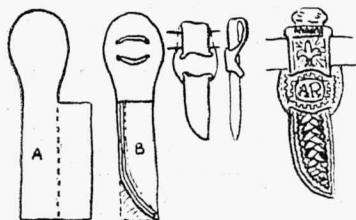
Kuidas teha pussile tupp.

Peaaegu igaüks kannab pussi, kuid vähesed panevad rõhku tema otstarbekohasele hoiule. Üheks tingimuseks on tema kaitstud hoid tupes. Pussi tupp on jällegi asi, mida igaüks võib valmistada endale ise.

See on vägagi kerge kui tunnete juba veidi naha õblemist.

Et valmistada pussi tuppe, tarvitate naha tükki 12,5 cm. laia ja 3,5 cm. pikka, juhul kui soovite terve tupe valmistada ühest nahast. Väga kergelt võite seda teha aga ka kahest tükist üks 30,5 sm. × 7,5 cm-ja teine 20 cm. × 5 cm.

Kui tarvitada suuremat naha tükki, mis vabastab teid ühest üleliigsest õmmelusest, siis lõigake see välja sarnaselt nagu näete joonisel a. Leotage teda vees, kuni muutub täiesti pehmeks. Siis lõigake 1 cm. paksusest lauast puust nuga, mis

kujult sarnaneks teie pussile ja oleks aluseks tupe ehitamisel.

Asetage sellejärel märg nahk lauale ja voltige ta venitades ja tagudes tihedalt ümber puu noa. Serva siluge erilise hoolega mõne vana

hambaharja või mingi muu luust asjaga hästi sobivaks, siis naelutage nahk siit ja sealt lauale, kuid ärge lõigake veel midagi.

Järgmiseks torgake naaskliga augud — umbes 3 auku centimile — läbi ülemise, alumise ja nende vahele asetatud õhukese naha, mida näete joonisel b musta punktidega, ja lõigake nende vahed välja nii, kui näete seda joonisel. Murdke siis ülal osa tagasi ja torgake pussi tupe alaosa sealt läbi.

Pange nuga sisse ja laske kuivada. Pärast seda võite nurke siluda veel liivapaberiga. Siis mõelge ilustamisele.

Tupe paremus seisab selles, et ei tarvitse eriseadeldust pussi kinnihoiuks. Tagasipööratud ülemine osa kindlustab seda küllaldaselt.

E. Urustalu.

Toimetus palub saata teateid malevatest, rühmadest ja karjadest selles osakonnas avaldamiseks 1930 a. 15. novembriks.

Tallinna skaudid tegutsesid suvel.

Möödunud suvi möödus pealinna skautide peres intensiivse tegevuse tähe all. Juba kevadel vara hakati õhutama maleva juhatusel poolt välist tegevust ning esimesel võimalusel, milline avaniski ilusate ilmade ning hää korralduse tõttu õige pea, peeti maleva ühine propagandajalutuskäik ligi 300 sk. osavõtul ühel ajal Jüripäeva pidustusega. Veel enne koolide lõppu kevadel korraldas maleva murdmaajooksu. Leidsid ka aset rühmade jalutuskäigud Tallinna lähemasse ümbruses. Suve tulekuga siirdus palju maleva liikmeid maale, tuldi hiljem kokku vaid suuremaks tegevuseks rühmad või maleva korraldusel. Uksirühmade poolt saadi toime nimeta-

misväärselt suurte ettevõtetega. Nii on korraldatud matke Soomes ja mujal. Soomes matkati 1300 klm. läbistades Lõuna-Soome kaunemaid kohti. Lõuna-Eestis 600 klm. marsruudil läbistati Otepää, Pühajärv, Võru, Munamägi ja Petseri. Peale nimetatud suuremate matkade korraldati veel kodumaal väiksemaid, nii, et rändavaist skautest jäi puudutamata vaid mõni üksik linn. Kahenädalaline laager viiekümne skaudi osavõtul, peale selle mitmed rühmade laagrid pealinna lähimas ümbruses: tähelepanavam neist N. M. K. Ü. rühma poolt korraldatud juhtide laager.

Sügise lähenemisega korraldati ka maleva poolt mitmesuguseid tegevusi, nagu: jalutuskäik, rühmade vahelised skaudi võistlused, ujumis- ja spordivõistlused, mille tehnilised tulemused osutusid paremaiks keskpärasist.

Viimasel ajal on maleva tegevus siirdunud ruumesse, ning tegevust soodustavad N. M. K. Ü. poolt malevale lubatud avarad ruumid poiste osakonnas.

Tallinna N. M. K. Ü. skautrühmast.

Suvine tegevus möödus eduka välistegevuse tähe all.

Suurematest matkadest oleks mainida kõige pealt Soome matka, kus läbistati 13 skaudiga Lõuna Soome 1300 klm., pool sellest jala.

Kodumaalistest matkadest võiks mainida matka Põltsamaale, Haapsallu, Rakverre ja veel Tallinna ümbrusesse. Üldse matkati kogu rühmaga tänavu ligi 30.000 klm. See arv on küll väiksem läinud suvistest matkadest, kuid see näitab, et matkad on asunud oma loomulikusse raamesse.

Laagritega tehti algust juhtide laagriga, millest osa võtsid 20 noort ja vana juhti. Laager õnnestas täiel määral — vaatamata, et see juhtidega alles esmakordne oli. Hästi õnnestusid ka rühma üldlaager Rannamõisas. Kuid rühma töö pole üksi piirunud nende aladega. Suve jooksul kõvendati sõprussidemeid ka teiste riikide skautidega. Kõige pealt käis Liverpooli 55. rühma vanem skm. John Court, kes külastas ka rühma laagrit. Nähes meie primitiivseid laagri abinõusid — lubas saata Inglismaalt eht laagri käre ja telgi. (saabuvad vist jõulu kingina).

Läbisõidul peatusid ka Berliini skaut juht skm. Albi Abi ühes 12 hundipojaga, kelledega juba tutvunesime. Kangasala suurlaagris. — Soomes. Nende siin viibimisel korraldati rühma juhi poolt teelaud, kus sõprussidemeid aina kõvendati. Peale nende peatusid siin veel Poola skaudid.

Praegu käib poistel kirjavahetus Inglismaaga, Saksamaaga, Soomega, Poolaga, Lätiga; need kirjavahetused on kõik alguse saanud matkamistelt.

Sügise tulekul hakati korraldama rühma kodu ruume. Pandi uued tapeedid. Ilustati lage ja seinu ja nüüd on ruumi kogu maleval. Enne siin tööle asumist korraldati veel rida skaudi alasi käsitavaid võistlusi — milledest teine kord pikemalt. Maleva kergejõustiku võistlustel saavutati esimene koht tuntavas ülekaalus.

Praegu pannakse suurt rõhku salga juhtide ettevalmistusele. Iga esmaspäev on vastav koondus, millest võtavad osa 18 juhti. Rühm jaguneb praegu 4. suguharru, milledest kokku 15 salka. 120 skaudiga. Ning peale selle veel hundipoegade kari 30 hundipojaga. Talvine tegevus siirdus just enam skautlise fõosse süvenemisse. Ühtlasi tahetakse rühma koosseisu kokku tõmmata 100 sk. peale.

„Vatt.“

Skautide talvila,

Juba ammu oli Tallinna N. M. K. Ü. skautidel soov omada talveks väljaspool linna kohakest, kus nädala lõppudel võiks kasulikult saata mööda oma vaba aja. Tänavu täitus see soov. Tänu ühe skaudi vanematele omame nüüd talvila. Kose, kus asub see maja, tootab saada N. M. K. Ü. skaudi pühapäeva koduks. Juba ligemal pühapäeval läheb sinna kahekümne poisi suurune juhtide jõuk, et pidada seal oma suurt sügis nõupipamist. Kuid tõsine hooaeg algab alles siis kui langeb lumi.

Seda lusti ja rõõmu, kui metsas suusaamisest väsinud võid astuda sisse kohta, kus leida puhkust ja sooja. Seal võid tunda end jälle looduses — väljas linna karest.

Valga sk. päälükute kool tegutseb.

Eelmiste aastate eeskujul jätkab ka tänavu päälükute kool oma tegevust. Koondused on iga neljapäeval skautide kodus. Kooli juhivad pääl. A. Eberling esk. H. Mitt, pääl A. Männik, nskm. F. Buschmann ja skm. A. Kasak.

Laagrite rohke suvi.

Möödunud suvi oli eriti elav laagrite poolest. Juba vara kevadel algavad rühmad linna lähedale lühikeseajalisi laagreid korraldama. Suurema laagri korraldasid N. M. K. Ü. skaudid skm. A. Kasaki juhatusel Tõllistes. Huvitava matka korraldas poistele nskm. F. Buschmann jala Lõuna-Eesti laagri Võru lähedale. Viimase laagri korraldas juhtide kool hilisügisel, esk. A. Männiku juhatusel. Samuti oli ka paar laagrit maa rühmade poolt — Pikaant-sul ja Pukas.

Valga hundipoegade pere III kari.

Suvel ei tegutsenud suuremat, sest hundipoegade majanduslik seisukord ei lubanud, aga seda hoogsamalt hakkab kari nüüd tegutsema. Kari kavatseb korraldada pidu, kus saaks karjale tootem üleantud. Sissetulek peost läheks mängimise abinõude muretsemiseks.

Valge hunt —

Järgmine number ilmub novembri lõpul laagrikirjeldustega Soomest ja Pärnust.

EESTI SKAUTIDE MALEVA

asutamisest saadik on

AJAKIRI

EESTI SKAUT

järjekindlalt püüdnud levitada paremaid ideid noorte peresse, kajastanud kõiki skautliku lipu alla koondunud noorte püüdeid ja hoolitsenud oma jõudu mööda lugemisvara eest.

EESTI SKAUT on vanem NOORTE AJAKIRI.

Olles Eesti Skautide Maleva hääle-
kandja, tahab ta hoolitseda kõigi
noorte eest, kellel on juhtlauseks:

Tahan olla puhas sõnas, mõttes ja teos.

EESTI SKAUDI
X. aastakäik
ilmub 8 numbrit

maksab

aastaks Kr. 1.20
poolaastaks „ 0,60
üksiknumber 15 snt.

Tellimisi võtavad
vastu kõik postiasu-
tused ja ajakirja le-
vitajad rühmade-ka-
rjade juures.

ESM liigetele nende
juhtide kaudu telli-
mine kogu aastaks
pool krooni.

EESTI

AHVUSRAAMATUKOGU

J. & A. Paalmani trükk. Tallinna, V. Karja 12, 1930 a.